

Pere Vayreda i Miras

Santa Maria del Mont

Butletí Mensual

Any V

Gener de 1932

Núm. 45

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració.

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PERE VAYBEDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

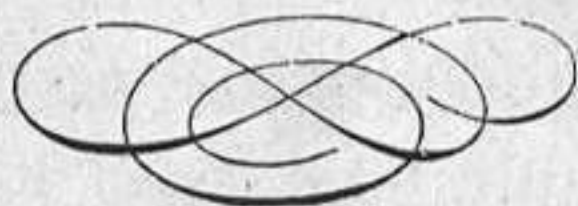
(Amb llicència eclesiàstica)

PORTIC

Avui comencem una nova etapa dins la nostra vida encara jove. Els nostres amics notaran una presentació i un format diferents en el BUTLLETÍ. L'experiència ens ha ensenyat que calia reduir les dimensions de la nostra publicació, i heus ací que hem adoptat aquesta forma que avui us presentem, la qual considerem més còmoda i manejable.

Desitgem, però, que aquest canvi material no faci desmerèixer la substància i el contingut del BUTLLETÍ, ans al contrari, posarem tot el nostre afany per tal que l'objectiu que ens guia sigui sempre acomplert de la manera més elevada i més agra-dosa.

Tot sigui per al major esplendor de l'alt palau on senyorejà la Verge Maria com a Mare de tots els seus devots de les terres gironines; tot sigui per al manteniment i la creixença de la devoció a Santa Maria del Mont.

ELS NOSTRES CIMALS I LES CARTES D'ORIENTACIÓ

Malgrat tota la dèria excursionista que en aquests temps desvetlla les inquietuds de les nostres generacions joves, són moltes les coses d'aquest ram que encara van a la bona de Déu.

Així, veurem que quan un escamot d'excursionistes assoleix un cim o un altre lloc on es domini un gran panorama, tothom s'ha de refiar d'algú que conegui bé el país per orientar-se. Al qui es trobi dalt d'un cim sense aquest element orientador, no sempre a l'abast de tothom, es queda a les escapces. Veu muntanyes, plans, rius, pobles i valls, però, de gairebé tots en desconeix el nom i les particularitats més elementals.

A França ja fa temps que la tenen resolta aquesta dificultat per un mitjà ben gràfic i molt pràctic. Ens referim a les cartes o mapes d'orientació que el «Touring Club» i altres entitats han escampat a tots els indrets on la situació i la concurrència d'excursionistes ho comporten.

Què ve a ésser, doncs, una carta d'orientació? En substància no és més que una taula rodona o circular on hi ha marcades partint del centre diverses ratlles que no són altra cosa que raigs del cercle que és la taula. Però cada una d'aquestes ratlles marca amb la major exactitud possible la direcció d'un punt o lloc interessant, dels que es veuen des d'aquell indret. Així qualsevol qui tingui una mica de pràctica, sense guiatge de ningú pot informar-se perfectament de la geografia d'una determinada comarca o regió. Al costat de cada ratlla hi ha marcat no solament el nom del lloc, la direcció del qual indica, sinó encara la distància en quilòmetres i si es tracta d'una muntanya l'altura damunt el nivell del mar. A aquestes indicacions particulars cal afegir les de caràcter general com els punts cardinals, la direcció i distància de les principals capitals de la regió, de l'Estat i d'Europa, en una paraula tot allò que pugui ajudar un foraster a situar-se conscientment en un determinat lloc. La dificultat més grossa per a confeccionar aquestes cartes creiem que ha d'ésser el cost material per tal com

havent de quedar sempre a l'intempèrie necessiten ésser fetes d'una matèria que els elements no puguin destruir. Les que nosaltres hem vist són una superfície esmaltada en blanc, damunt la qual hi ha marcades en negre i colors d'una manera inalterable les ratlles, llegendes i altres indicacions. Quelcom com ço que en diem rajola de València, però fet a posta per resistir bé les glaçades i els cops.

Sia com sia totes les dificultats que hi pugui haver no les tenim pas per insuperables ni molt menys, i estem convençuts que si les nostres entitats excursionistes s'ho proposessin, també ací podríem tenir instal·lades cartes d'orientació als cimals més visitats de la nostra terra. I no cal dir com un dels punts més estratègics en aquest sentit és l'alterós Santuari de la Mare de Déu del Mont. Tothom qui hi ha pujat sap la gran immensitat de país que des d'ací es domina, però en canvi són a centenars els qui en baixen havent-ne caput solament una mínima part d'aquell incomparable panorama. Moguts per aquestes consideracions ens hem decidit a escriure aquestes ratlles solament a títol de suggestió, tot pensant que si algunes entitats excursionistes nostrades volguessin recollir la iniciativa i treballar per a donar-li realitat, el Santuari no farà més que donar facilitats per tal que el projecte pugui arribar a bon terme amb totes les garanties de bon emplaçament i perfecta conservació.

C. DE BOLÓS

Delícies maternals de la Verge

(Fragment extret del *Llibre d'Amo-
retes*, atribuït a un ermità de Mont-
serrat, del segle XIV).

Oh molt dolça Verge Maria! quan teníeu així, entre Vós, el dolç Infant, què feieu? Per què no el teníeu totes les hores en vostres braços i entre vostres pits, prop del vostre cor?

Vós el menàveu per la mà; ni què més podíeu fer?

Vós l'abraçàveu i el besàveu quan volíeu! I quan remiràveu el seu esguard dolç, el seu simple semblant, sos bells membres

nédeus i dolços, sos ulls i sa bella boca, què podíeu, Dona, dir de goig?

Ell s'asseia allà on Vós li manàveu. Ell us servia, car Vós éreu sa dolça mare que Ell tant amava. I quan Vós el guardàveu i el teníeu, Ell us estenia els braços; i sabíeu bé que era Déu, el poderós Rei del Cel i de la terra, el que Vós encloíeu entre els vostres braços, jatsia que tot el món no el pogués encloure.

En quina guisa vostre cor podia durar que no moria de goig, si cor degués de goig morir?

Què pensàveu, Vós? I no li dèiu cada dia: Bell, dolç fill! bell, dolç fill! més de cent vegades?

I no li demanàveu per què Ell sofria tant? Mes, Ell us poguera bé respondre: Bella Mare, fina amor no rebutja entrar, ans s'adreça i va allà on el cor s'abandona. Jo no vull pas perdre per peresa, que no tingui per amiga, la Santa Mare Església. Car jo reguardí i vegí que totes les creatures desitjaven la mia vinguda.

Santa Mare Església cantava sospirant pels Profetes:

Déu massa triga. Qui m'haurà
lluny és; oblidada m'ha!

Jo he vingut. Amors em faran per ella treballar i per la terra anar: amors fan de mi llurs voluntats. Jo sostinc mal per haver-la. La mia amiga, Santa Mare Església, m'ha conquerit! Jo mai no sabí amar per goig, ni encara gens no me'n penedeixo.

Per la història de la Garrotxa

Un llibre fortament interessant

No fa pas gaires setmanes que ha vist la llum pública el llibre titolat «El Priorat de Lladó i les seves filials» degut a la ploma i més que res al pacient treball de recerca del nostre estimat director Pere Vayreda.

Creiem que fora una mal entesa modèstia si deixéssim de remarcar la importància d'aquesta obra històrica pel sol fet d'ésser-

ne l'autor una persona amb la qual estem lligats per uns llaços tan estrets de companyerisme.

Es tracta de la història de Lladó, una de les viles més addictes i més sotmeses a la irradiació mariana d'aquest Santuari, i ja es comprèn com tot això no ens pot pas ésser indiferent. Aquesta erudita divulgació ha de contribuir a escampar la glòria ancestral de la nostra terra posada sota la protecció immediata de la Verge del Mont, i d'aquells homes eclesiàstics i d'aquelles institucions que tan forta empremta han deixat a la fesomia del nostre poble. Per tot això doncs, ja no cal ponderar la joia amb què hem vist l'aparició d'aquest llibre en el qual el seu autor amb aquella cura i pulcritud que ja va acreditar tan bé en fer la història del nostre Santuari, ofereix al lector estudiós una acabada dissecció històrico-geogràfica de la vila de Lladó i molt particularment del seu Priorat de canonges agustinians. Les diferents vicissituds d'aquella institució i del temple, a l'ombra del qual s'aixoplugava, reviu meravellosament a les pàgines del llibre, veritable monografia que esgota el tema.

La major part de les dades que han servit a Pere Vayreda per bastir la seva història són de primera mà, captades a la mateixa font dels documents dels arxius locals, la qual cosa fa que ens pugui presentar al darrera de la part expositiva un nodridíssim apèndix de documents literals que corroboren i il·lustren tot el contingut de la part pròpiament expositiva.

Afegim-hi encara que el voluminós llibre està enriquit amb una bella col·lecció de gravats i un plànol de la vila de Lladó, i així creiem que haurem donat idea del què és aquesta obra que el nostre estimat Director ofrena al públic erudit i a tots els aimants de la història de Catalunya i de ses glorioses institucions.

La Religió i la Pàtria han de remerciar l'esforç que la confecció d'un llibre d'aital envergadura representa.

HUGUET D'ESPINAU

El precepte de l'amor

Cal que retornem a l'Església aquella bona anomenada dels seus primers dies, quan parlant dels cristians deien els gentils:

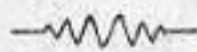
«Mireu com s'estimen». Aquells deixebles fidels, unguits de la benignitat i placidesa del Cenacle, expandien pel món la bona olor de la caritat; i els gentils bo i flairant l'aroma confortador, reconeixien a Jesucrist present encara a sa Església.. Es que Jesús res no els havia recomanat tant com que s'estimessin ells amb ells, de manera que l'amor fos el distintiu dels seus seguidors. «En això—deia el bon Jesús la nit santa de l'últim Sopar—reconeixerà tothom que sou deixebles meus, si us estimeu els uns als altres». «Un nou manament us dono: que us estimeu els uns als altres; que així com jo us he estimat, que vosaltres també us tingueu amor».

:: **NOTICIARI** ::

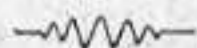
D'una manera provisional el Sr. Bisbe ha disposat que els ecònoms continuïn cobrant de la Caixa diocesana llur assignació, però al mateix temps adverteix que cal comptar amb l'ajut (per subscripció o altra forma) de cada localitat o parròquia afectada, i insinua la possibilitat d'haver de deixar sense capellà residencial les parròquies on no hi hagi medi de sostenir-lo.

A l'hora que escrivim, ignorem encara quina repercussió tindran aitals disposicions per a la parròquia de Sous, a la qual pertany el nostre Santuari. Sigui com sigui, ens sembla oportú cridar fortament l'atenció de tots els devots de Santa Maria del Mont per tal que el seu Santuari no s'hagi de quedar sense capellà, la qual cosa equivaldria a llevar-li un dels elements més essencials de vida.

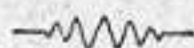
En posteriors edicions insistirem més llargament sobre el cas, si cal.

Durant les passades festes de Nadal, les manifestacions pessebrístiques han abundat arreu de la nostra terra. A la ciutat d'Olot especialment, s'han bastit moltíssims pessebres, alguns d'ells verament meravellosos. Sabem que en qualque reproducció de paisatge muntanyenc no hi mancava la silueta de la nostra santa muntanya.

Aquest any en virtut de les presents circumstàncies, l'almoïna de la Butlla ha estat una mica elevada, en atenció a què tot el que es recapti ha de servir per a sosteniment del Culte catòlic, ara indotat per l'Estat. Esperem que tots els fidels seran amatents a prendre com cal els sumaris d'aquest singular privilegi.

L'Excm. Sr. Bisbe ha disposat que el temps hàbil per al compliment pasqual comenci aquest any el dia del dimecres de Cendra i acabi el diumenge de la Sma. Trinitat.

Un prec als nostres lectors

Hem de demanar als nostres volguts lectors un crèdit d'indulgència per la irregularitat amb què s'han publicat aquests darrers números del nostre BUTLLETÍ, i encara per no servir en el present l'acostumat fulletó de l'obra de Dom Seqüestra.

Són anomalies annexes al traspàs que comporta tot canvi d'estatge, les quals confiem poder corregir ben aviat.

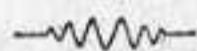
Necrològiques

El dia 26 de desembre de l'any passat va lliurar santament l'ànima a Déu, el prestigiós advocat i propietari d'Olot Sr. Lluís de Bolós i Saderra. Cal registrar aquest traspàs a les planes del nostre BUTLLETÍ perquè el Sr. de Bolós era un devot fervent, un enamorat de la Verge del Mont i de la muntanya que li fa d'escambell. Calia oir com en parlava amb entusiasme dels seus romiatges al nostre Santuari, i ara que per la seva avançada edat, ja no li era avinent de repetir-los, es complaïa singularment en contemplar l'alterós cim des de qualsevol indret de la ciutat o dels afores d'Olot des d'on es veu tan bé.

Es quasi segur que aquesta accentuada devoció a la nostra Verge, la va conreuar a Montagut on posseïa una magnífica estada camperola, situada per tant, en aquella zona immediata on arriben tots els sanitosos efluvis espirituals de la santa muntanya del Mont.

No cal dir com aixequem a Déu les nostres pregàries perque al sant traspàs del Sr. Lluís de Bolós s'hagi acomplit aquell desig que en nom de tots els devots de la Verge del Mont va plasmar l'immortal Verdaguer en aquell càntic, quan deia:

Jo al cel pujar voldria
Verge Maria
Deu-me la mà.

Encara que amb massa retard, volem donar compte de la mort del bon capellà i fervorós devot de Santa Maria, Mn. Antoni Basols, Prev. organista de Besalú, molt conegut i estimat a tota la comarca.

També cal fer recensió de la mort cristiana del prestigiós propietari de Mieres, Miquel Verdaguer, i del no menys conegut propietari de la Garrotxa i de l'Empordà Carles Soler i Portell.

Que la Verge Maria els faci obrir a tots les portes de la Glòria.

Moviment del Santuari

CULTES

El dia 15 del prop-passat desembre es celebrà un ofici solemne amb assistència de nou sacerdots, en acció de gràcies a la Verge, sufragat per una família reconeguda.

S'han celebrat misses a intenció de: Família Llaudes, de Besalú.—Família Falgàs, de Vilajuiga.—Família Noguer, de Segaró.—Per al difunt Joan Compte, Prev.

ADMINISTRACIÓ

Almoines rebudes per administració.	2.140'25 pessetes
Donatiu de la família Bonal-Falgàs.	100'00 »
Id. de la família Macià-Falgàs.	25'00 »
	<hr/>
Total.	2.265'25 »
Despeses	183'00 »
	<hr/>

Ròssec favorable: 2.082'25 pessetes

Pensió CAMPÍ

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondista

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent
Quartos de bany — Dutes

Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Cèntrica - Seriosa - Econòmica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

GIL BLANCH

BESALÚ

(GIRONA)

VINUM MISSÆ

DE TOTA CONFIANÇA

VINS, LICORS I XAMPANYS
DE DIVERSES MARQUES

ESPECIALITAT EN
VINS DE L'EMPORDÀ

DIPÓSIT I VENDA DELS
PRODUCTES LITÚRGICS ROURA

PERE SOLÀ

ÓPTIC

RAMBLA LLIBERTAT

GIRONA

BINOCLES DE LES
MILLORS MARQUES
BAROMETRES, TER-
MÓMETRES, HIGRÓ-
METRES I ALTRES
APARELLS UTILS ALS
EXCURSIONISTES

OBRES DE PERE VAYREDA

EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS

SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)

ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre

Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: SEGARÓ

BESALÚ (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telèfon, 5